

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sacrosancti Nominis Iesv Cvltvs Et Miracvla

Stengel, Carl

Augustae Vindellicorum, 1613

Iesv nomen Societati ab Auctore suo B. Ignatio inditum quâ occasione?
Cap. 32.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49813](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-49813)

tate domus Dei feliciter debriantur, te Regem gloria, Dominumque Virtutum in decore suo conspicientes IESVM Christum Dominum nostrum, qui cum Patre & Spiritu sancto vivis & regnas, per omnia secula seculorum.
A M E N.

IESV NOMEN SOCIETATI
AB AVCTORE SVO B. IGNATIO
quâ occasione inditum?

CAP. XXXII.

B. P. Ignatio cum in fundandâ Societate pro iuvandâ S. Dei Ecclesiâ totus esset occupatus, præter cetera admiranda, quæ mortalè naturam exsuperant, & fidem humanam longè excedunt, res contigit, vel ad memoriam posteritatis insignis, vel ad confirmadum eum, ceterosque in proposito, haud mediocriter efficax. Etenim Romam aliquando accedenti, & orandi causa, non longè ab Urbe templum ingresso, qualia passim imposita militari viâ cernuntur, statimque, ut sæpe solebat, abstracto à sensibus, atque alta quadam animi contemplatione defixo, clarissima in luce per speciem illi sese Deus pater ostendit, IESV filio baiulanti crucem, & crudelissimis affecto supplicijs, præsentem Ignatium, sociosque commendans; quos ille cum in fidem ac patrocinium libentissimè recepisset; ad Ignatiû placido & sereno vultu conuersus, hæc ipsa effari verba dignatus est: EGO VOBIS ROMÆ PROPITIUS ERO.

Maff. Vit.
Ign. lib. 2.
cap. 5.

*Ribad.
Vit. Ignat.
lib. 2. cap.
11.*

Nomen
I E S V So-
cietati
imposi-
tum.

*1. Cor. 1.
Hebr. 10.*

Quo tanto tamque diuino solatio mirum in modum rectus & confirmatus Ignatius, ac socios deinde compellans : Quid nobis, ait, Romæ futurum sit, fratres; in crucemne, an in rotam nos agi velit Deus, ignoro, vnum scio, quicquid eueniat, I E S V M Christum nobis propitium fore, ac simul totius visionis ordinem exposuit. Quæ res non in præsentia tantum illos insolita quadam lætitia & voluptate perfudit, sed etiam in posterum contra omnes difficultates atque pericula magnopere corroborauit, ac munijt : atque idipsum vel in primis fuit causæ, cur Ignatius confirmatæ postmodum Societati salutare, potissimum I E S V nomen indiderit. Nam cum de Societate instituenda, inter Ignatium sociosque constaret: nomen tamen quæreretur, quo insignita, & notata à Christi Vicario confirmaretur, Ignatius à reliquis socijs impetrauit, vt sibi integrum esset, ad arbitrium suum, Societati, quod vellet, nomen imponere. Quod omnibus probantibus, & libentissimis fecit. Et tum præclaro illo viso, tum alijs diuinis illustrationibus multis, magnisque, ita Dominus I E S V S eius in mente sacratissimum suum N O M E N impressit, penitusque infixit, vt eius ex nomine Societati nomen imponeret: tam clara ac firma luce collustratus, & vsque eò pro certo habens id Deum velle, vt ab hac mente se dimoueri nunquam posse diceret. Quodque volentibus socijs, ac consentientibus fecit, id repugnãtibus ac dissentientibus omninò fecisset, propter diuini luminis claritatem. Itaque Societatem I E S V appellari voluit: vt qui huc vocati fuerint, non se in Ignatij ordinem aliquem adscriptos, sed in Societatem filij Dei I E S V Christi Domini nostri, vocatos agnoscant: sub illo summo Imperatore mereant: eius signa sequantur: crucem suam cupide tollanti & in auctorem fidei, & consummatorem I E S V M aspiciant, qui proposito sibi gaudio, sustinuit crucem, confusione contempta. Et ne defatigentur animis deficientes, certum illis atque

persua-

persuasum sit, ducem suum sibi præstò esse: illum non Ignatio solum, & socijs, vt videmus hactenus fuisse, sed sibi quoque futurum semper propitium sperent: Si quidem se veros Societatis filios exhibeant, & patrum suorum imitatores. Hæc est enim Religio, cui propositum est, vt toto orbe hæreses, idololatriam, peccataque, Deo iuuante, expugnet. Huiusmodi indiget ad obediendum promptis militibus: his freta in mundum vniuersum parat expeditiones obedientium, qui alacriter, promptèque in rebus etiam difficilibus, obedientes, loquantur de hæresibus, idololatria, vniuersisque peccatis victorias: Quamobrem sanctissimus huius Religionis dux Ignatius, de obedientia, præclarissimam epistolam militibus suis reliquit scriptam: in qua hac virtute, illos aduersus omnium hostium impetus egregiè armat: hisque armis, eos in acie maximè conspicuos apparere vult. *Ab alijs (inquit) religiosis ordinibus facilius patiamur superari nos, ieiunijs, sigillis, & cetera victus, cultusque, asperitate, quam suo quisque ritu, ac disciplina sanctè suscipiunt. Vera quidem, ac perfecta obedientia, abdicatione voluntatis, atque iudicii, maximè velim fratres carissimi, esse conspicuos, quicumque in hac Societate, Deo Domino nostro deserunt, eiusdemque Societatis veram, germanamque sobolem, hac obedientia quasi notâ distingui.* Hæc ille.

Hæc sacra IESV Societas similis est fluminibus quatuor vberrimis ex paradiso exorientibus, terramque irrigantibus. Nam, vt Ganges alter è paradisi fontibus effluens, Orientem diuinis fidei Christi aquis irrigat, totamque circuit terram Heuilah, id est, Indiæ, & ad Sinas vsque, Mogores, Iaponasque, permeat. Vt Nilus Æthiopiam perluit: vt Tigris vadit contra Assyrios, hoc est, contra hæreticos, strenuè Deo opitulante, dimicans, cælestibusque vndis nefarias demergens hæreses. Vt Euphrates, Christianum populum oblimat, fecundumque reddit. Hæc circuit mare, & aridam, vt in-

Soc. IESV
Religiosi
qualesesse
debeant
Barrad.
tom. 3. lib.
5. cap. 13.

B.P. Ignatius
quali
suis obediencia
splendere
velit.

Barr. tom.
3. lib. 8. c.
26.

numeros faciat Christianos; & postquam facti sunt, toto incumbit pectore, ne in pristinos mores relabantur, sed filij regni æterni efficiantur.

*Tho. Boz.
de sig. ec-
cles. lib. 5.
cap. 3.*

Hæc amplissima memoria nostrâ diuinitus excitata I E S V Societas, totius orbis loca percurrrens, id vnum præ oculis habet. vt in præcipuis quarumlibet regionum ciuitatibus excitentur Gymnasia, in quibus per eos ad bonas literas, moresq; pios, & verè Christianos adolescentuli erudiantur. Exempli gratia: Goa est Metropolis nobilissima Indiarum Orientalium; in ea per ipsos erecta huiusmodi Schola, ad quâ confluunt vndiq; è diuersis regionibus oriundi Brachmanes, Persæ, Arabes, Æthiopes, Armeni, Chaldæi, Abssyni. Canarij, Guzarates, Dacani, Malauares, & ex Indis, qui vltra & citra Gangem sedes habent, & qui insulas habitant ab Indico Oceano circumdatas; ex ea prodeuntes innumeri alumni, & plurimos ad Christi cultum benè instituti producant, & longè plurimos ad veram pietatem corroborant. Rex Portugalliaë Ioannes Tertius in ea vrbe huiusmodi Gymnasium idoneis opibus attributis erexit.

*Idem lib.
II. cap. 1.*

Habuit præterea eadem Societas, & adhuc habet plurimos, qui longissimè positas oras adierunt, pericula innumera exantiarunt, ac durissimis omnibus rebus se subiecerunt, vt inter barbaros & efferatos omnium maximè populos, & cultum Christi amplificarent, & humanitatis studia inducerent; nunc enim non loquimur de martyribus, qui vitam profudè, sed de alijs, qui quâuis non fuerint interfecti, acerbissima tamè quæq; sunt perpeffi. Atq; vt apertissima res fiat, nostra ætate possemus ex vna hac Societate I E S V nominare supra mille viros, qui pro Christi cultu inter Indos amplificando nihil non mali tolerauerint, vastissima maria transmiserint nullo non vitæ discrimine, cū gentibus ab omni humanitatis sensu abhorrentibus versentur, à quibus penè singulis horis, ne dum diebus mors timeatur, multis iniurijs afficiantur, multis opprobrijs onerentur, dum non occultè, &

clam

clām more hæreticorum hos illosue seducunt, & nouitarum errores per insidias spargunt, sed Christi Religionem Catholicam palam prædicant, nullis armis, nullis præsidijs sibi, sola muniti paciētia, sola fortitudine obiecti. Sed cuius virtute nisi IESV cuius nomen gerunt?

SACROSANCTI NOMINIS IESV LAUDES ET INVOCATIO, TOTIUSQUE OPERIS BREVIS EPILOGUS.

CAP. XXXIII.

Quamquam omnia diuina nomina ad hoc potissimum fuerint instituta, ut partim ad amorem, partim ad spem, partim ad obsequendi studium & obedientiam, partim etiam ad spirituale gaudium & lætitiā homines incitent: tamen cuncta hæc commoda & officia cumulatissimè in hoc suauissimo IESVS, (id est) Saluatoris nomine contineri certum est. Nam quod ad amorem attinet, quis adeò ferreus est, qui Saluatorem non diligat: adeò potētem, ut in ditione eius cuncta sint posita: adeò diuitem, ut ipse sit vniuersorū Dominus: adeò verò pium & clementem, ut ipse vltro seruandi homines curam susceperit, idq; tanto studio & affectu, ut cum vnico verbo eos seruare posset, noluerit tamen nisi fuso sanguine redimere? Cumq; solus circumcisionis suæ sanguis ad hoc sufficere potuisset; noluit nisi totum sanguinem in cruce moriens effundere. Et cum adhuc nonnihil sanguinis in mortuo corpore resideret, ipsū perfosso crudeli cuspidē

IESV, nomen ad amorem incitat.